

ALINEN

Ilari Rantala / Markku Heino

alinen

Esisanat

Alisen synty on oodi intuitiolle ja luovuudelle.

Tekijöiden elämäнкаaret ovat ohjanneet sekä kuvallista ilmaisua, että tekstejä syvällisiin unikuviin. Väkevät kokemukset maailman, ihmisten mielen ja sielun tiloista ovat saaneet tällä kertaa abstraktin omaisia, jopa rukouksellisia muotoja. Toivottavasti kuvan ja sanan yhteinen liitto puhuttelee kirjan lukijaa. Vaikka ilmaisu on viitteissään tummaa, niin olisi ihanteellista, jos lukijan mielikuvat päätyisivät toivon ja rakkaudellisuuden äärelle.

Taide on peili. Kun jokin siinä koskettaa meitä, se kertoo, että näemme siinä itsemme. Näemme taiteessa tunteemme, toiveemme, pelkomme, ilomme, surumme. Mutta taide on erikoislaatuinen peili. Sen lisäksi, että näemme siinä sen, mitä me nyt olemme, näemme myös sen, mitä toivomme olevamme ja voimme myös olla.

Kuvalla on tarina, jonka me kirjoitamme.

Kun näemme kuvan, mielikuvituksemme herää.

Syntyy tarina. Oma tarinamme.

Tarina meistä.

Ilari Rantala & Markku Heino

Alinen

valokuvia ja runoja

”Maalle, sielumme ytimelle, herkkämme kalvoille
siirrän voimani ja katson valoon puhtaalla sydämellä.”

Ilari Rantala on valokuvaava seniorikansalainen, jonka mottona on George Elliotin lause:

”Ei koskaan ole liian myöhäistä tulla siksi, joksi voit tulla.”

Hänen töitään on nähty mm. Lasipalatsin näyttelytilassa Helsingissä, galleria Wanhassa Savussa Merikarvialla ja ArtVenice Biennalessa.

Alun perin espoolainen Markku Heino on ennen vuoden vaihdetta 2021/22 punkalaitumelaistunut runoilija, joka vuoden välipompun kautta muutti Forssasta joenmutkaan. Heinolta on ilmestynyt aikaisemmin 14 runokokoelmaa.

Valokuvat ja kannen kuvat: © Ilari Rantala

Teksti: © Markku Heino 2021

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4704-9

Sisällysluettelo

– Mitta tuli täyteen -	8
– Pyrstölintu kohtaa syvyyksien kilpikonnän -	9
- ARRRGGGHH! -	10
– Aarnikotkan arveluttava alamäki - (Valtameren tieto).....	11
– Lama sabaktani / Miksi minut hylkäsit ?–	12
– Unen tällä puolen - (Niin Minut Osaat).....	13
– Levitän siipeni hymyillen - (Vesi)	14
– Nirvanan porttien jälkeen kaikki on helppoa - (Alinen)	15
– Pitkänokka pesällä - (Ylinen).....	15
– Baskervillen koira suojaa lyhtyä kantavaa Diogenestä - (Kevyitä)	16
– Sininen unelma karkaa -	18
– Härän hämmennys -	19
– Vai oliko se härkä? -	20
– Olemisen sietämätön keveys - (Sielujen varas).....	21
– Lintuemon lepohetki -	22
– Tupla-aivot alkumeressä -	23
– Kohtaamisia -	24
– Joskus käy niin, että leuat ovat eri paria -	25
– Marmorikallo -	26
– Pikku pöllön pesä -	27
– Mulle kaikki -	28
– Masentunut yksisarvinen -	28

– Masentunut yksisarvinen -	29
– Cavis Domesticus -	31
– Minä näen -	32
– Mustan kissan tango –	33
– Lampun henki -	34
– Vihreä veteraani on kyllästynyt -	35
– Sikiökupla -	36
– Mahdollisuuksien rajalla -	37

- *alun sanoja on aina vain yksi* -

- Mitta tuli täyteen -

sinä syvyys! ihmisen teit kertomuksin korein, jumalkäskyin nopein, sielutettujen hopein / maailman värekarvat kiilsivät
pelon nupuissa, kun ihminen askelsi mustassa hupussa, loi viikatemiehen kuuluisan / raskas paino saappaissaan talloi
maan poven matalimpaan, veden veren seisautti lopun ajan tanssillaan / kasvoton, kurja, pintoja pitkin suuntiva,
kaikkivoipaisuuteen turtuva / maata ahmien viimeisen puhtaan veden myötä rinnoilta äiti maan /
sinut vannon pois haihtumaan täyden mittani kuohulla

- Pyrstölintu kohtaa syvyyksien kilpikonnän -

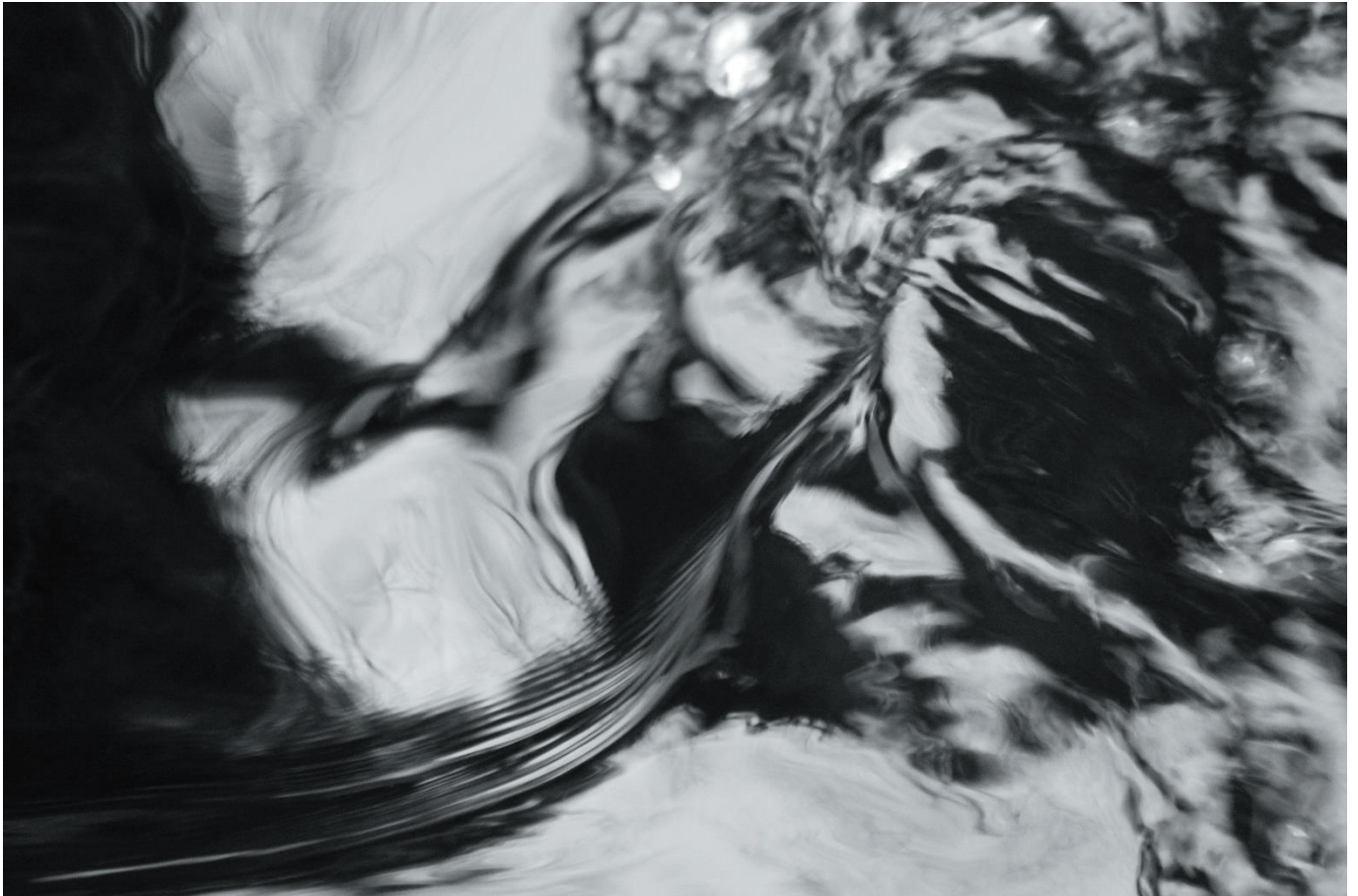
viidestoista päivä avaa sinisen rajan / variksen huntu jää kiinni kaiken alkuun, kohtaa syvyyksien kilpikonnän /
silloin kuin sulat olivat valkoisia / liikkuvat veden pinnoilla ja ihminen oli paljas / hiekka kevyttä askelten alla / rantojen
takana viidestoista päivä mustaa itsensä kuudenneksitoista yöksi / nokeaa siivet / tekee elämästä korpin mustaa / tyhjä
ylinen etsii maailman taoksesta ääntään / alisen nahka rahisee ruskeaa ja vaikeroi ihmisen painon alla / raja vedetty
ikuisuuden ja olevan väliin / kohtalon ilkikuri taivuttaa onnea ja aikaa / heinäkuun idus nupullaan /
sielujen kätkeyty syntymä painautuu valon käskemänä maahan /
jää odottamaan maailman ensimmäisen arven sulkeutumista

- ARRRGGGHH! -

*sulava taivaan uuma, kromin nuolema välke, raju olevan
ratsukko, kertomus sormenjäljistä puhkoo syöverin kiihkolla
hopean rauhaa / taloni muureissa ilon värit tyytyvät kysyvät
harmaalta, ovatko haavani kohtalon sävyisiä? /
maailman railoissa sama laulu, mustan hunnun kertosaäkeet*

*värjäävät tulevaa kylmään, sisin hehkutettu kromin aneiksi /
pääntie nuuhkii valovirtoja arkana / kosketa! / kosketa ennen
kuin helläni on rajua! / esilaulettu viittoma sydänjuurissani
ryhtyy väkevimmän koskeni lautturiksi / kosketa ennen kuin
murrun / arrgggghh!*

Heikki Willamon luento
myyttisestä matkasta
Pohjolan kalliomaalausten
parissa johdatti Ilari Rantalan
omalle matkalle aliseen
maailmaan, jonka hän löysi
Merikarvialta.

Alinen on oodi intuitiolle ja
luovuudelle. Tekijöiden
elämänkaaret ovat ohjanneet
sekä kuvallista ilmaisua, että
tektejä syvällisiin unikuviin.
Väkevät kokemukset
maailman, ihmisten mielen ja
sielun tiloista ovat saaneet
tällä kertaa abstraktinomaisia,
jopa rukouksellisia muotoja.

9 789528 047049

